

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 746 Ίδιότητης—Διευθυντής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Πέμπτη 19 Μαρτίου 1931

Η ΜΑΣΤΙΕ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Άλλοτε, κατά την σκοτεινήν περίοδον του Μεσαίωνα, οί λαοί έσυνήθιζον ν' άποκαλούν συνοπτικώς «Θείαν μάστιγα» όλας έκείνας τάς συμφοράς, έναντίον των οποίων άπεδεικνύοντο άνεπαρκής τὰ πεπερασμένα μέσα τής άμύνης των. Επήρχετο άπό τὰ δάθη τής 'Ασίας άκάθαιτος ο φοβερός Τσιγκισχάν και διήλαυνε διά πυρός και σιδήρου τήν Εύρώπην. Οί δοκιμαζόμενοι λαοί κατηρώντο τήν «Θείαν μάστιγα» και άνέθετον είς τήν πρόνοιαν του 'Υψίστου τήν άπαλλαγήν των εκ των δεινών τής. Εξηπλούντο αί τσομακτικάί επιδημίες τής χολέρας ή τής πανώλους και έθέριζον κατ'αχιλιάδας χιλιάδων τούς τούς πληθυσμούς Χωρών ο κοκλήρων. Η μέριμνα τής καταπολεμήσεως του κακού ένετάρχετο και πάλιν είς τόν πατέρα ήμών τόν έν τούτς Ούρανοίς και τό μέγα του έλεος. Η άνθρωπίνη έπεργητικότητα έφωπλίζετο, πάσα προς άμυναν διάθεσις παρέλυσαι αὐτό το έστι κτον τής αὐτοσυντηρήσεως περιέπιπτε είς λήθαργον.

Τό φαινόμενο, τό όποϊον παρουσιάζει άπό τινος ο έλληνικός Λόγος άπέναντι τής βενιζελικής «θείας μάστιγος» δέν είναι καθόλου διαφορετικός. Οτι πρόκειται περί δοκιμασίας έξαιρετικής, περί άληθούς συμφοράς, ή όποία άπειλεί νά διαλύσῃ τόν τόπον μας είς τὰ έξώ ου, ετέθη, ούδείς σχεδόν τό άμφισβητεί πλέον και ούδεις τό άρνείται. Τί κίμνομεν όμως δια ν' άποκρούσωμεν τήν συμφοράν ώς σύνολον; Απολύτως τί-

ποτε. Έσταυρώσαμεν τάς χείρας, και άναμένομεν τήν έξ ύψους παρηγορίαν και βοήθειαν. Εγκαταλείψαμεν έαυτούς και τόν τόπον είς τήν τύχην του.

Η κρακολουθούμεν δέ ως άπό σκηνης θεάτρον τάς έναλλασσομένας κομικοτραγικές σκηνάς του έοργου τής καταστροφής και τής άποσυνθέσεως του τόπου μας.

Κάμμία συναίσθησις πραγματική τής γενικής εϋθύνης, δι' όσα γίνονται, τής εϋθύνης, ή όποία μάς συμπεριλαμβάνει όλους, δικαίους και άδίκους. Κάμμία έπίγνωση τής σημασίας των κοινών συνεπειών των. Κάμμία όρεξις σοβηρής αντιδράσεως. Κάμνομεν μόνον τήν κριτικήν μας όπως θά τήν έκάμνομεν και είς τόν κίνηματογράφον.

Αλλά τί είναι τέλος πάντων αὐτή ή 'Ελλάς; Είναι ιδιοκτησία των περί τόν Βενιζελισμόν ανθρώπων, είναι ο τόπος τής τυχαίας και προσκα'ρου διαμονής μας; Δέν είναι τάχα συνδεδεμένη με τήν τύχην τής και ή τύχη όλων ήμών και των τέκνων μας; Αί δοκιμασίαι τής δέν είναι δοκιμασίαι μας, αί συμφοραί τής δέν είναι συμφοραί μας, ή κατάπτωσις τής δέν είναι και ιδική μας, και ο έλεθρός τής δέν θ' άποδῃ έλεθρος; όλων μας; Είναι καιρος νά καταλάβωμεν ότι δέν ζώμεν είς τό Μεσαίωνα δια νά περιεμώμεν όλα εκ τής θείας εϋδοκίας. Είναι καιρός νά σώσωμεν τήν 'Ελλάδα, δηλαδή νά σώσωμεν τόν έαυτόν μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Υποστράτηγος

ΛΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΝΕΟΣ Γενικός Διοικητής κ. Γ. Μόδης, βουλευτής Φλώρινης, είναι νέος άνθρωπος, και με ίδιαν ιστορίαν άρχομένην άπό των βάθρων άκόμην του έλληνικού Γυμνασίου Μοναστηρίου, όπου έφοίτα, δια τό Μοναστήρι, τό προπύργιον του 'Ελληνισμού τής βυρειοδυτικής Μακεδονίας, ή ο σβαρύν κέντρον έλληνικής δράσεως.

Απόφοιτος του έλληνικού Γυμνασίου, μόλις δεκαεπταετής ο νεαρός Μόδης, έφλέγετο υπό τοιούτου έν-

θουσιασμού, υπό του 'Ελληνισμού, και τοιούτου μίσους έναντίον Τούρκων, Σέρβων, και Βουλβάνων, ώς τήν ώραιαν θαρινήν πρωίαν έγκατέλειπε πλούσιον και σημαίνοντα πατρικόν οίκον, και ήκολούθησε τούς τότε περί τό Μοναστήρι δρώντας Μακεδονομάχους όπλαρχηγούς Πολάνην, Καραβίτην και Μακρήν, ώ, άλλους άντάρτες στρατιώτης και επί έξ διαστή διατέλεσαν υπό τήν ήγήσαν και τὰ όπλα. Τό τουρκικόν Σύνταγμα του 1908 έδωσε τέρμα είς τε τούς έλληνομακεδονικούς και τούς βουλγαρομακεδονικούς, άγώνας, με ταξὺ των οποίων συνήθως περιωρίζοντο οι μακεδονικοί άγώνες, και συνήπτοντο λυσσαλεί μάχαι άνά τὰ μακεδονικά όρη και τὰς μακεδονικάς

φάραγκας.

Τό ο πολέμιστής Μόδης, τερματισθέντος του άναρτικού του σταδίου, μετέβη είς τήν Έσπερίαν προς εκπαιδεύειν του είς τὰ Νομικά, έπανελθών δέ έκείθεν πτυχιούχος, έπεδόθη άκράτητος είς τήν Πολιτικήν, πολιτευθείς, μετά τήν ύποδούλωσιν του Μοναστηρίου είς τήν Σερβίαν, είς τήν παρακειμένην Φλώριναν, ήν άπό του 1913 έχει θετήν του πατρίδα, εμπέσας είς τὰς δουλόγας άγκάλας του Βενιζελισμού, τόν τόν όποϊον έκτοτε όηρηται πιστός.

Αλλά τήν στιγμήν ταύτην δέν πρόκειται περί του βενιζελικού βουλευτου κ. Γ. Μόδης, αλλά περί του πεφωτισμένου κ. Μόδης, του γράψαντος ώραιάς σελίδας περί Μακεδονίας κ. Μόδης, και κυρίως περί του Γενικού Διοικητού τής 'Ηπείρου κ. Μόδης. Αὐτό άκριβώς μάς ενδιαφέρει. Κολακευόμεθα νά πιστεύωμεν ότι ο κ. Μόδης, υπό τήν ιδιότητά του ταύτην θά λησμονήσῃ τόν βενιζελικόν άνθρωπον και θά θελήσῃ νά όηρητήσῃ τήν 'Ηπείρον, ήτις τόσας έχει ανάγκας, και τόσον έχει άνάγκην καλής διοικήσεως.

Όφείλομεν νά είπωμεν ότι δέν ή δύνατο νά μάς σταλή καλύτερος Γενικός Διοικητής, άπ' όλην τήν βενιζελικήν παράταξιν, άπό τόν κ. Μόδην.

Ο κ. Μόδης πρέπει νά λάβῃ ύπ' όψει ότι διαδέχεται είς τήν διακίβερνησιν τής 'Ηπείρου δύο στοργικώς αγαπήσαντας αὐτήν: τόν κ. Είναφ. Μαυρομάτην και τόν κ. 'Αχ. Καλεσράν.

—ο—

ΠΑΡΑΞΕΝΕΥΕΤΑΙ ο έγκώριος «Κήρυξ», ο μετά τόσης άναρμοδιότητος άναμειγνύμενος είς όλα τὰ ζητήματα, άπό τὰ όποία βγαίνει λύγδα, γιατί άνακατεύεται ο κ. Χρηστοβασιλης είς τήν μεταξὺ αὐτοῦ και του ένταῦθα 'Υποκαταστήματος τής 'Εμπορικῆς Τραπεζῆς τής 'Ελλάδος άνύπαρκτον διαφοράν. Ας μάθῃ ο Διευθυντής του «Κήρυκος» κ. Πανίδης ότι ο Διευθυντής τής 'Ελευθερίας» κ. Χρηστοβασιλης θεωρεῖ καθήκόν του νά υπερασπίσῃ πάντα άδικούμενον παρά τρίτου, και είς τήν περίστασιν αὐτήν άδικούμενος είναι ή 'Εμπορική Τράπεζα τής 'Ελλάδος, και άδικείται παρά του Διευθυντου του «Κήρυκος» κ. Πανίδη. Θάλει νά τοῦ εἰπωμεν περισσότερο; Θά τοῦ τὰ εἰποῦμεν αν έξακολουθήσῃ νά μάς έγκαλῇ, άντί νά μάς σέβηται!

—ο—

Η νεο'ιδρυθείσα γέφυρα τής Κοινότητος Τσερκοβίστας των Κουρέντων είς τήν θέσιν Χάνι Παπαθωμά, επί του άδισβάτου μεγάλου ποταμού Καλαμά, δι' ής επετεύχθη θαυμασία επικοινωνία μετά τής όδοῦ 'Ιωαννίνων—'Ηγουμενίστας—όλοκλήρου του έκείθεν του ποταμού νοτίου τμήματος τής επαρχίας Κουρέν-

των, έστρεψε και δλόκληρον τήν επαρχίαν Φιλιατών προς τήν έν τής γεφύρας ταύτης διέλευσιν, έγκαταλειφθείσης πλέον τής σιδηρῆς Γεφύρας του Σουλίου, 'ΗΓέφυρα αὐτή τής Τσερκοβίστας είναι έντεως σωτήριον έργον τόσον διά τήν Τσερκοβίσταν, όσον και διά τήν επαρχίαν Φιλιατών. Ούτως έχόντων των πραγμάτων πάσα έέργεια έναντίον των κατά τής γεφύρας ταύτης είναι πλέον ή μόρα. Σήμερον ίδρύουν γεφύρας και δέν καταστρέφουν!

—ο—

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ νά λυσσῇ έναντίον μας ή δημοσιογραφική 'Εταιρεία 'Αθανασίου 'Επαρχου. α. κ. Γ. Βουγιζή, έν Φιλιάταις. Μας κάνει τήν τιμήν νά διατυμπανίσῃ ότι ήμεις αντιδρώμεν είς τήν διά τής ύπό ύπόθεσιν και ύπό όνειρώδη κατάστασιν όδόν Φιλιατών—Δελβινάκίου, και... όπως συμβαίνει πάντοτε είς νεαρούς και άναγώγους δημοσιογράφους,.... μάς ύβρίζουν. 'Ημείς δέν τούς άντιβρίζομεν. Αποκρινόμεθα μόνον προς τόν Λαόν τής 'Επαρχίας Φιλιατών ότι δέν αντιδρώμεν είς τὰ φιλόδοξα σχέδια του όψιμου δημοσιογράφου 'Επαρχου. Αθανασίου, αλλά φρονούμεν δι' αὐτήν και οία ήχημαίριακή άεροβοτική όδός Φιλιατών—Δελβινάκίου, δέν πραγματωποιείται διότι, εξαιρετικώς διά τήν επαρχίαν Φιλιατών προηγείται ή όδός Τσαμαντά, Ραβεννῆς, 25-30 χιλιομέτρων, ή όποία είναι πραγματοποιήσιμος και άμέσως άναγκαία, ως ένώνουσα όλην τήν βορειάν επαρχίαν Φιλιατών μετά 'Ιωάννινα δια τής όδοῦ 'Ηγουμενίστας—'Ιωαννίνων, όταν δέ καταστή ή 'Ελλάς Βέλγιον, τότε ο 'Επαρχος—δημοσιογράφος κ. Αθανασίος με τό πρωτοπαλή καρό του τόν κ. Γεώργιον Βουγιζήν, θά μπορέσουν νά όνειρεύωνται και όδόν Φιλιατών—Δελβινάκίου και νά δύναται νά ταξιδεύη άπό Κουρεμάδι είς Φιλιάτες αὐτοκινήτικώς και τ' αγαπάλιν ο φίλος των αρτοποις κ. Στ. Αναγνωστόπουλος.

Χυτά λέγει τό ψυχρόν γῆρας προς τήν έξημένην φαντασίαν των νεαρών δημοσιογράφων κ. κ. 'Ε. Αθανασίου και Βουγιζή.

—ο—

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ αὐτοκίνητον προερχόμενον εκ Κοινότητος άνεστράφη παρά τήν Βρύσην Πασιά, Έτραυματίσθησαν ο σφοδρ σοβάρως και δύο στρατιώται, οίτινες και μεταφέρθησαν είς τό ένταῦθα Νοσοκομείον.

—ο—

ΚΑΤΑ τήν τελευταίαν στατιστικήν ή 'Αλβανία άνέρχεται είς πληθυσμόν 804 χιλιάδων. Ο ένταῦθα «Κήρυξ» τήν θέλει κατά τήν ιδικήν του στατιστικήν, λει με όλικόν πληθυσμόν 850 χιλιάδων. Διχόμεθα, χάριν φιλικῆς προς τόν Διευθυντήν του, τόν αριθμόν των 550 χιλιάδων. Ανεβιβάζει τόν έν 'Αλβανία πληθυσμόν των Μουσουλμάνων ο «Κήρυξ» είς 550 χιλιάδας. Δεχόμεθα προς χάριν του

